

jaa staa virkelig store Interesser paa Spil for Reder og Afslæder, og derfor gælder det om at dele dem nogenlunde rimelig imellem; vi have derfor ment, at ikke et hvilket som helst lille Mindretal skulde i saa Henseende kunne optræde og standse Skibet, men at der maa udtræves Flertal, for at man kan have den efter Omstændighederne nødvendige Garanti for, at virkelig Anken over Usødghigheden findes tilstrækkelig begrundet. Vi maa huske paa, at de, som ikke klage, og de, som gaa til Søs, ere saadanne, som selv gaa om Bord, og selv altsaa vove Livet, Skipperen lige saa vel som Mandskabet. Derigennem er der givet en vis Garanti for, at de ikke tro, at der er Fare for at gaa med det Skib, og for at det skal kunne gøres gældende, at der foreligger tilstrækkelige Kendsgerninger, Kendsgerninger, der berettiger til at antage, at der var nogen Grund til Klage, have vi ment, at det var rimeligt, at det var et Flertal, der skulde slutte sig til Klagen, og i saa Henseende have vi ikke fundet Grund til at foreslaa Vædringer i Lovforslaget, som efter vor Opfattelse netop paa en rimelig Maade deler de betydningsfulde Interesser imellem, som her staa paa Spil. Vi have altsaa ikke kunnet slutte os til det ærede Mindretals Vædringsforslag til dette Punkt; vi mene, at Lovforslaget er i saa Henseende betryggende ved overalt at udtræve et Flertal.

Seg skal endnu tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til det ærede Mindretals Vædringsforslag til § 78, hvorefter der, naar Skibet er i Havn, kun i paatrængende Tilfælde kan forlanges Arbejde af Mandskabet ud over 10 Timer i Døgnet. Hertil har Flertallet heller ikke kunnet slutte sig; thi naar vi overhovedet ikke have kunnet opstille en Normalarbejdsdag eller Normalarbejdstid for Søfolk, mene vi ikke heller, at der er Grund til at opstille den, enten saa Skibet er i Havn eller ikke. Naar det kommer i Havn, er der Spørgsmaal om Lastning og Løsning osv., saadanne Forretninger, der efter Omstændighederne lige saa vel kunne være paatrængende som Arbejde, der skal udføres paa Rejsen, og det fremhæves jo ogsaa i Vædringen, at kun i paatrængende Tilfælde kan der forlanges længere Arbejde. Men saa bliver Spørgsmaalet, hvornaar det paatrængende Tilfælde er til Stede. Skipperen siger: det Arbejde er paatrængende, Mandskabet siger nej, og saa have vi der en evig Kilde til Riv og Splid, netop saaledes som Forslaget er affattet. Thi den ene vil naturligtvis finde noget paatrængende, som den anden ikke finder paatrængende, og saa staa vi der, og det foranlediger maatte saadanne Uenigheder, som det kan være ønskeligt at

undgaa. Naar man derfor ikke kan formulere Reglen absolut, saa tror jeg, at man helst maa angive den helt. Med Hensyn til Vædringsforslag til § 96 om, at sidste Stykke skal udgaa, da har Flertallet ogsaa fundet, at det i og for sig er ganske naturligt, at der opstilles en saadan Undtagelse i 2det Stykke fra Reglen i 1ste Stykke. Der er jo Tale om Skibe, der gaa i regelmæssig Fart, f. Eks. Skibe, der sejle mellem København og Malmø, eller om en Dampfærge mellem Helsingør og Helsingborg, eller en, der gaar over Store- eller Lillebælt osv., men vedkommende, der blive antagne, vide jo, at Skibene hver Dag gaa paa disse Ruter, og naar vedkommende altsaa ere fæstede for en vis maanedlig Hyre for at sejle saaledes med disse i bestemte Ruter gaaende Skibe, ja saa forekommer det mig rigtig nok, at der ikke er Grund til at give Mandskabet noget Tillæg til den betingede maanedlige Hyre, fordi der paalægges det det sædvanlige Arbejde paa en Helligdag lige saa vel som paa Søndagene, og jeg tror heller ikke, det er praktisk, thi Følgen vil kun blive, selv om denne Bestemmelse ikke optages i Loven, at der kan gennem Overenskomst træffes Bestemmelser. Kontraktfriheden er jo ikke udelukket paa nogen Maade, og jeg antager, at hvis den ikke optages, saa bliver Følgen den, at naar en Mand er hyret for en vis maanedlig Hyre paa en Dampfærge eller de Dampskibe i en regelmæssig Rute, saa vil enhver finde, at naar der er truffet Afkord om en vis maanedlig Hyre, saa er der ingen Grund til at give Tillæg for de Dage, da det er Helligdage. Det er noget, vi have fundet naturligt, og derfor have vi ikke fundet Anledning til at foreslaa, at denne Bestemmelse skulde udgaa, og vi have derfor ikke kunnet slutte os til disse Vædringsforslag. Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig.

Andsten: Seg skal kun tillade mig nogle ganske korte Bemærkninger med Hensyn til § 26. Den ærede Ordfører fastholdt saa stærkt Vanskeligheden ved at give de omtalte Regler ved Lov. Det forekommer mig noget mærkeligt, at man just fremhæver det saa stærkt nu, al den Stund Regeringen selv tidligere har foreslaaet et Lovforslag, der gik ud paa at fastsætte en saadan Regel ved Lov. Seg tror, at det meget godt kan lade sig gøre, naar Regeringen selv tidligere har været af den Anskuelse, at en Lov kunde gives paa dette Omraade, og paa den anden Side kan jeg ikke være med til, at Rigsdagen vedtager en Lovparagraf, hvorved den frasriver sig sin Ret til at faa Indflydelse paa disse Forhold; det tror jeg ikke er